

अनन्तफलसंप्राप्तावक्षतत्वे च कारणं ।
 सविस्मयं तया पृष्टस्स तामेवं तदाब्रवीत् ॥ ३५९ ॥
 अन्योन्यकलहव्यग्रानेतान् कृत्वा पृथग्वसन् ।
 समवायं फलान्यस्मिन् न चाभूवं परिक्षितः ॥ ३६० ॥
 व्यसने संप्रविश्यान्यान् स्थितानामप्रमादिनां ।
 न काः क्लेशविहीनानां घटन्ते स्वार्थसिद्धयः ॥ ३६१ ॥
 श्रुतेति तस्य सा वाचमप्रमत्तवद्वृतिकां ।
 भीरुर्नारीस्वभावेन राज्येऽमन्यत योग्यतां ॥ ३६२ ॥
 शूरस्य लभ्यं शौर्येण भीरोभीरुतया यथा ।
 कार्यं हि प्रतिभात्यन्तर्न भवेच्च तदन्यथा ॥ ३६३ ॥
 काष्ठं वङ्गयुज्जितमपि भवेच्छीतशाल्यै कपीनां
 लोम्नां शुद्धौ सलिलमनलश्चाग्निशैचैणकानां ।
 जलोर्भावा विदधति यथा भाविनः कार्यसिद्धिं तत्त्वं तेषां
 कुचन सहजं वस्तुतो नास्ति किञ्चित् ॥ ३६४ ॥
 तस्यामेकान्नशीत्यब्दशुक्लभाद्राष्टमीदिने ।
 देव्यां दिवं प्रयातायां युवराज्ञीऽभवन् नृपः ॥ ३६५ ॥
 स्त्रीसंबन्धेन भूपालवंश्यानां भुवनाद्भुतः ।
 तृतीयः परिवर्तीऽयं वर्ततेऽमुत्र मण्डले ॥ ३६६ ॥
 निर्नष्टकण्ठककुले वसुसंपदाद्ये